

Schip met eigen wetten spannend ten onder

'De ondergang van de Titanic', een voorstelling voor iedereen vanaf zever jaar. Gespeeld en gemaakt door theatergroep Stichting Unieke Zaken. Gezien in een zeer goed bezet Provdja Theater te Alkmaar, op 26 maart. Spelers: Peter Bolten, Jos Duijn, Mirjam Morsch, Herma de Munk. Geluidsband: Pé Okx. Decorontwerp: de Stichting. Regie: Wouter Steenberghe.

ALKMAAR — Het ruim bemeten speelveld is smetteloos wit. Tegen een lichtblauw decor staat een verhoogde railing, met aan weerszijden een trap. Een in het midden geplaatst bordje 'Titanic' maakt duidelijk dat we hier met de roemruchte oceaanstomer te maken hebben. Een feestelijk orgeldeuntje introduceert eerst een aantal koffers, die vanachter de verhoging omzichtig op de railing worden geschoven. Het beeld is zonneklaar. Hier vertrekt een schip, dat nog wacht op de passagiers.

De vier personages, twee jongens- en twee meisjesfiguren, klauteren dan vol bewondering aan boord. Gekleed in een jaren-twintig outfit en elkaar wat schuchter bekijkend, wuiven ze familie en vrienden gedag. Het beeld is veelzeggend, warm en broeierig tegelijk. Voelbaar is dan al dat de reis niet van een leien dakje zal gaan. Een verzorgde comedy-acteertrant, die al vroeg in het begin galardeerd is met komische accenten, toont de vier contrasterende karakter in al hun opwinding en onbezorgdheid.

Bezienswaardig

Op het moment dat het op geluidsband gezette scheepsruimoer hoorbaar wordt, neemt het schip het heft in handen. De nukken van het gevaarte personifiëren zich in plotseling omlaag vallende touwen en buizeb. Het schip heeft een karakter gekregen en is niet zo maar een ding. De personages nemen hier onthutst kennis van.

Op dat moment ontstaat er een zeer bezienswaardige 'strijd' tussen de vier argeloze reizigers en het gevaarte waarop ze zich bevinden. Komische onderonsjes, zoals het etentje met 'visgerecht' en het overboord slaan van een de personages en de daarop volgende reddingsoperatie, manoeuvres de voorstelling die fascineert. Mimisch wordt er trou-

wens ook veel verteld. Puur menselijke trekjes, zoals egoïsme, treffend tot uiting komend in het dansante gevecht om de zwemvesten, worden zo naar de oppervlakte getild. De gedetailleerde comedy-acteerstijl plaats het verhaal in een begrijpelijk kader, waarvan vooral de jeugd zal profiteren.

AAD SONNEVELD